
W NIEDZIELĘ DNIA 8. CZERWCA 1806.

JW. Xżna Labomirska, JW. Hrabia Jan Wielopolski, JW. Hrabina Tereffa Wielopolska i JW. Opat Hrabia Wodzicki uciesionych chorobą swoich poddanych wspieraniem tak dalece się wstawili, iż JW. krajowy Gubernator de Urneni własnoręcznym piśmem urzędowe podziękowanie tymże oświadczyć, i tę wspaniałą czynność dla požądane-go zachęcenia do powszechney podać wiadomości za rzecz uznać godną.

W Krakowie d. 17 Maia 1806.

Z Wiednia d. 31. Maia.

Członki tutejszego stanu kupieckiego, zachęcenii pięknym przykładem składników i hurtowników, zrobili na przełożenie swojego starszego, Porucznika mieyskiego regimentu, Józefa Ertzelt, składkę na wsparcie mieszczan ślolicy, którzy w czasie nieprzyjacielskiego osadzenia bezwzględnie na własne interesa poświęcili się wojskowej służbie dla utrzymania spokojności i porządku. Zebrana z ich dobroczynności kwota 1440 ryń. oddana została Prezydentowi miasta P. Wohlleben, który ją pomiędzy rzeczonych mieszczan w liczbie 70 od 15 do 100 ryń. podzielił.

Gmin Sinnering wzruszony losem wsi Jedlersdorf, która przez wojnę ogółconą równie jak wiele innych została z wszelkich potrzeb do życia, a nawet na siew zboża, zrucił dla niej chociaż sam przez wojnę ucierpiał 54 mecz ięczmienia, 29 owsa i 2 żyta. Rząd niższej Austrii oświadczył mu za ten ślachetny czyn swoje ukontentowanie.

Z Brynu d. 3. Maia.

Listy z Konstantynopola donoszą pod d. 25 Kwietnia, iż jak tylko oba ~~Moscowskie~~ Roslyjski i Turecki obiaśnili jeden drugiemu zamiary swoje względem dotychczasowych przygotowań wojennych i ponowili związki przyjaźni, zniknęła w Konstantynopolu wszelka obawa wojny. Dodają nawet, iż postany niedawno do Peterzburga Turecki goniec powioził własnoręczny W. Sułtana list do Imperatora Alexandra, w którym ma być wyrażone: że Porta zupełnie zaspokoioną została przez Roslyjskie oświadczenie, że na przypadek, jeżeli od którego mocarstwa atakowana była, oczekuje dostateczney pomocy z strony Roslyi. — Tymczasem jest Porta acz pomimo woli obowiązanej czynić dalsze przygotowania przeciw Serwianom, którzy z po-

gardą odrzucili powtorne z strony W. Sultana do zgody propozycje.

Nakoniec pracują także w Konstantynopolu nad uzbrojeniem floty, która tego lata po Tureckich wodach śródziemnego morza, dla uważania, w liczbie 7 do 8 liniowych okrętów, a ogółem do 34 żaglow krążyć ma, i tak ją spieszno uzbrajaia, że jeszcze w Maiu gotową do wyścia pod żagle będzie; nie ma iednak pewności, aż-by ta flota złączyła się z flotą innego mocarstwa.

W Egipcie opanowali Bejowie Kair i dotychczasowego tamtejszego rządę, bywszego dowodzę Arnautów, który był sobie samowolnie ten urząd przywłaszczył, zamknęli w cytadeli i odebrali mu władzę. Bejowie donieśli W. Sultanowi o tem zdarzeniu przez na deszłego d. 23 Kwietnia do Konstantynopola gońca, usprawiedliwiając się z swiego postępku i oświadczając: iż jeżeli Porta zechce potwierdzić dawne ich prawa, oni nie myślą wyłamywać się z pod iey zwierzchnictwa, i obiecują dawny haracz płacić, przy tem proponują Porcie, aby postanowiła nowego rządę Egiptu w osobie Husfid baszy lub Mahemeda baszy, z których iuż każdy ten urząd posiadał, a któremu oni na ow czas pod powyższemi warunkami oddadzą zwierzchnictwo nad Egiptem. Na d. 24 Kwietnia złożony został z tego powodu dywan; lecz przy odeysciu powyższego listu nie wiadano jeszcze co w tey mierze postanowiono.

Z Zemlina d. 22. Maia.

Potwierdza się cofnienie wojsk W. Sultana z Bośni: gdyż podług ostatnich stamtąd doniesień większa część ich rozpoczęła iuż wsteczny marsz. To zaś zdaie się naybardziej rzecz tę potwierdzać, że Serwiyskie woyska opuścily także stanowiska nad Drawą, i rozpoczęły nowe działania przeciw

Belgradowi. D. 18 w wieczor przybył znaczny korpus przed Belgrad, a d. 19 z rana widziano iuż znaczną armią Serwiianów przed Belgradem rozłożoną. Tegoż dnia, iako też i nazajutrz przybyło jeszcze więcey woyska i mało znaczący ich park artyleryi, zaczęto szańce robić, kopać rowy o 1000 kroków od twierdzy i wszelkie przygotowania do szturm czynić. Dziś rano o godzinie wpół do czwartey zaczęli Serwiianie do Belgradu strzelać, i puścili tam przeszło 500 kul; Turcy odpowiadali im wystrzał za wystrzał; lecz mało Serwiianom szkodzili, więcey daleko zdaie się miasto ucierpiało. O godzinie 6 zwolniał trochę ogień, trwał iednak do godziny 12 bez przerwania. O godzinie 4 po południu zaczęło się znowu strzelanie i trwało aż do godziny 6. Ogień Serwiianów zdaie się, iż dobrze skutkował, i kierowany był z 3 w przeciwnych stronach usypanych batteryi. Pierwsza batterya założona jest w stronie, z której niegdys C. K. Jenerał Laudon dobywał Belgradu w tyle twierdzy; druga na górze, naprzeciwko przedmieścia Zegunca, a trzecia w dolinie Mucro luco. Około godziny 6 zrobili Turcy wycieczkę przeciw 3ciey batteryi, chcąc ją zmieszać, ale w krótcie musieli się z znaczną stratą cofnąć. Mniemaią tu, że Belgrad, którego mieszkańcom procz tego głod dokucza, w krótcie się musi poddać.

Przed kilku dniami, ukryta w odnodze tutejszego brzegu niedaleko Mitrowitz Serwiyska czayka, zabrała na Sawie płynący z Bośni z suszonym owocem statek, i 4 na nim będących Turków zaraz zabito. Gdy nasza straż znak dała, że zabor dzieie się pod Austryackimi brzegami, zatoczono natychmiast armatę i dano ognia do Serwiianów, pomiędzy którymi podług wyznania naszych żołnierzy było kilku ludzi rannych. Ser-

wianie uciekli z statkiem ku przeciwnemu brzegowi; dano jeszcze do nich ognia, ale oni schronili się do poblzkiego lasku.

Jeżeli wierzyć można listom z Bukaresztu, tedy powinny się w krótcie zakończyć wojenne zaburzenia w Serwii; gdyż podług nich mają się znajdować w drodze kommissarze Turecki i Rossyjski, opatrzeni dostatecznemi pełnomocnictwami, do załatwienia interesów Serwii i do oddania tego kraiu trzeciemu mocarstwu.

Na d. 20 t. m. ogłoszono tu publicznie, aby nikt nie ważył się chodzić na szczyt Sawy lub udawać się wodą na miejsca, w których się Serwianie z Turkami biją. Rybakom zakazano nawet łowienia ryb w tych okolicach. Ostatnie strażnie mają rozkaz nie puszczania tam nikogo, którym rozdano przez tego ostre ładunki dla odparcia Turków, jeżeliby tu przeprawić się chcieli, a dla tem większego bezpieczeństwa zatoczono działa, a załoga i milicya są w gotowości do wyruszenia na znak każdy.

Z Londynu d. 17. Maia.

W Przyszłym tygodniu posłane zostanie do parlamentu poselstwo Królewskie, dotyczące się uczynionych niedawno z strony Francyi propozycy do pokoju, do którego dołączone zostaną zaszcze między obiema rządami listy.

Słychać teraz, iż Francuzka eskadra, na której znajduje się Hieromin Bonaparte, powraca do Europy.

Adm. Duckworth powrócił do Plimutu.

Adm. Strachan wypłynął na wyszukanie powracającej do Francyi eskadry pod Hierominem Bonaparte.

Podług najnowszych doniesień z wyspy S. Heleny do 26 Marca zachodzących, wszystko tam w dobrym i spokojnym zostawało stanie.

Nowy nasz poseł, P. Adair, pojechał do Wiednia.

Na d. 4 Marca Francuzka fregata, Ochotnik, dostała się w ręce Anglikom w przylądku Dobrey nadziei, rozumiejąc, że tam zastała Hollendrow.

Złobyty liniowy okręt Marengo i fregata Belle Poule przybyły do Portsmouthu. Admirał Linois wysiadł w Gosport na ląd; dla rańconey nogi nie może o swej mocy chodzić. Adm. Warren powrócił także z swią eskadrą do Portsmouthu.

Na gabinetowej radzie d. 14 postanowiono, podług tutejszych pism, korsarskie patenty na zabieranie Pruskich okrętów.

Sprawa Lorda Melwilla ukończy się jutro; część dotyczących się jego sprawy inkwizycy już jest wydrukowana.

Z Rzymu d. 3. Maia.

Lucyan Bonaparte, któremu zdać się ta zawsze żniło bawić, mieszka w Frescati. Cesarz Napoleon kazał mu niedawno proponować, ażeby córkę swoją pierwszego małżeństwa do Paryża przysłał, że ją korzystnie postanowi; lecz ta propozycya skutku nie wzięła. Domyślają się, że córka Lucyana przeznaczoną była dla następcy Bawarskiego.

Król obu Sycylii miał się udać z Messyny do Kattanea i Sirakusy, dla obezrzenia tamtejszych brzegów i przygotowań do obrony. Mowią, że Następczynia tronu Neapolitańskiego uda się do Hiszpanii.

Z Paryża d. 17. Maia.

Podług wyroku Cesarskiego pod d. 29 Kwietnia, bywsze Weneckie kraie z Istrią składać mają 6 nowych departamentów królestwa Włoskiego, jako te: departament Adryatyckiego morza, głównem miastem Wenecya; Brenta, głównem miastem Padwa; Bacchigione, głównem miastem Wincencya; Passeria-

no, głównem miastem Udine; Tagliamento, głowaem miastem Treviso; Piawy, głównem miastem Belluno, i departament Istrii. Departamenta te mają mieć iednakową rozciągłość. Dalmacya ma bydź tymczasowo przez jeneralnego proweditora podług ustaw rządzona, które J. C. K. Mość za naydogodniejsze do miejscowego położenia i ekoliczności uzna.

Piorun uderzył tu we środę w dom kompanisty Steibelt na ulicy Caumartin. Rozwalił komiu, spuścił się po wschodach na dół, obalił na podworcu bez żadnego uszkodzenia 14 letniego chłopca i zginął w na przeciwko stojącym domu. Od dawna nie pamiętaią w Paryżu takiego natury zjawienia, iak w tym dniu, w którym przez pół godziny okropnie grzmiało, błyskało się, padał grad i wielka ulewa. W momencie wiele ulic zalanych zostały, i postrzeżono, że dwa stawy przed Paryżem były zerwane.

Wiadomo, iż Cesarz Jmc postanowił, iż święto Napoleona i uroczystość przywrocenia Religii katolickiej w iednym dniu mają bydź we Francyi obchodzone, to jest d. 15 Sierpnia, tutejszy Arcybiskup wydał przeto pasterski list, w którym donosi, iż w uroczystym tym dniu zupełny odpust będzie nadany.

Do Barcelony przybyło na poselskim okręcie 500 jeńców wojennych, którzy składali część Kastylijskiego ochotników regimentu, który Adm. Nelson zabrał w przeprawie z Barcelony do Mibon.

Monitor donosi pod d. 5 t. m. że Rossyjski dwor wydał rozkaz woyskom swoim do opuszczenia odnogi Kattaro. W miejscu tem miał Rossyjski Jenerał Siniavin dowodztwo.

Król Hiszpański polecił rzady woyskowe i cywilne w Madalze Marszałkowi polowemu Reding, półkownikowi Szwaycarskiego regimentu piechoty tego nazwiska.

Na d. 2 Marca stoczyła króle stwa Włoskiego armatna szalupa, Comacchiese z Rossyjskim okrętem o 32 działach pod Istrią walkę, która na rozeyściu się zakończyła.

Xżna Borghese mieszka teraz w małym Trianon.

Przy Reggio odprawił Król Jozef rewiią nad dywizyą Regniera. Odwiedził także tamtejszy woyskowy lazaret. Pomiędzy choremi ściągnął na siebie uwagę kilku ranami okryty Podporucznik. Król pytał go się, która mu z ran naywięcej bolu sprawiaie? "Ta, która mi nie pozwala (odpowie podporucznik) poysić z W. K. Mcią do Sycylii., Natychmiast mianował go Król perucznikiem.

Z Berna d. 12. Maia.

Landman Szwaycaryi w okolniku wydanym do 19 kantonow, wyznaczył dzień 1 Czerwca na otwarcie seymu tegorocznego, który będzie się odprawiał w głównym mieście kantonu dyrektoryalnego Bazylejskiego, to jest w Bazylei. Wszystkie kantony są wezwane, ażeby dały pełnomocnikom swym instrukcyę, do następujących przedmiotow: 1te Do zrobienia zbioru wszystkich wyrokow i konkordatow seymu Helweckiego, który to zbior, ma bydź na przyszłość Xiegią ustaw rządowych, prawa politycznego. 2te Mianowania nowego sekretarza stanu, na lat dwa. (Na który urząd polecił Landman, sekretarza stanu, Gasser, który dotąd depetniał tego urzędu. 3cie Do ostatecznego przyięcia konkordatu, gdyż ten już został od 14 kantonow potwierdzonym. Landman wzywa także kantony, które go ieszcze nie przyięły, aby to niebawnie uczyniły. 4te Do ułożenia ostatecznie związkow handiowych z Francyą. 5te Do ułożenia tychże z Hiszpanią. 6te Do postanowienia ostatecznie względem wydawania zbiegow, zaciągniętych na mocy układow kon-

stytucyynych, które to ułożenie ma się rozciągać i do zbiegów płatnego wojska kantonowego. 7me Do zapewnienia losu niedołęgom, pensyonowanym przez rząd Szwaycarski, którzy nie mają prawa obywatelstwa ani kantonowego, ani ogólnego. 8ne Dalsze urządzenie względem wojska płatnego, które się znajduje na żołdzie Francuzkim, lub Piemontkim dla otrzymania tego żołdu. 9te Do wydania powszechney ustawy względem małżeństw nieprawnych, i dzieci naturalnych. 10 Do stanowienia tymczasowo względem interesów duchownych kantonów katolickich i pomieszanych, gdyż zbieg okoliczności nie pozwolił zrobić z sforcą układów względem podziału dyecezyi tak dalece, iż nowy podział dyecezyi musi być wstrzymany do pomyslniejszey chwili; dalsze urzadzienia względem archiwów Ligi, względem osuszenia bagna w Linth, względem rozkazów komisji ogólnej zdrowia, w czasie zarazy po wsiach, względem celnych i drogowych opłat i nowego systematu monety w Szwaycaryi. Kantony Argowii, Lucerny, Berneński; i Wodow, są wezwane ażeby potwierdziły nie bawnie systemat, który ostatni seym wtem względzie postanowił.

Z Bazylei d. 14. Maia.

W domu pocztowym przygotowują sale, w których seym miewać będzie swe posiedzenia. Łączą tam dwie korzyści razem, to jest piękność z wygodą. Magistrat wezwał znaczniejszych mieszkańców, aby wskazali mieszkania, któreby dla deputowanych usiąść mogli. Na wezwanie to, tak wiele okazali obywatele pośpiechu, iż nie potrzeba było iak tylko zatrudnić się wyborem.

Landmann przesłał rządowi kantonowemu przez okólnik pod d. 6 wiele projektów dotyczących się urzadzienia wojska, podane przez

Jenerała Wattewille; zamykają one w sobie wiele dodatków i popraw do urzadzienia wojskowego, potwierdzonego przez seym w 1804. Landman podał także projekt do xięgi ustaw kryminalnych dla wojska w 246 artykułach; jest to kodeks zapewne jeden z najlepszych wojskowych, iakiego dotąd armii żadnego narodu nie miały.

Ogłoszono w Neufchatel uwiadomienie następujące:

"Stosownie do wyroku wydanego pod 8 Maia, Cesarz Jmć kazał się wstrzymać z przedaźą towarow zabranych z jegoż wyroku w Neufchatel. Będą ogłoszone przez gazety czas, warunki i miejsce, w którym będą sprzedane.

*Inspektor jeneralny celny Cesarzski
wysłany do Neufchatelu.*

Marcel Dumas.

Z Madrytu d. 20. Kwietnia.

Donoszą z Hawany, iż jedna galiotta Hiszpańska, która płynęła do tego portu stoczyła bitwę z korsarzem Francuzkim, wyszłym z Gwadelupy. W momencie kiedy lud korsarza zabierał się do wskoczenia na pokład galiotty, błąd został spostrzeżony. Dowódzca Hiszpański także błąd swoy poznał. Wszystkie listy prywatne, które wioźła galiotta zostały w morze wrzucone, i nie zachowano iak tylko rządowe pakiety.

Z Bruxelli d. 15. Maia.

Mamy tu wiadomość mającą podobieństwo do wiary, iż Cesarz Napoleon przepędzi niezadługo kilka dni w pałacu Cesarzkim w Laeken, gdzie inż na tego przyjęcie wszystkie przygotowania poczyniono. Dodają nadto, iż przybędzie razem z nim Cesarzowa i Xżę Ludwik.

Rozmawiające cienie Karol Rosenadler i Filip Junghans.

(Z Neawiedzkiej Gazety.)

On a dit de Gustave, qu'il étoit mort l'épée à la main, le commendement à la bouche et la victoire dans l'imagination.

Junghans. — Dziś nie mówmy o uczonych rzeczach; nowe zjawienie w polityce będzie przedmiotem naszej rozmowy.

Rosenadler. — Jakie zjawienie?

Junghans. — Wypowiedzenie wojny przez Króla Szwedzkiego Prusom. — Zuayduię wniemy wszystko bez związku, wszystko za śmiałe, wszystko podobno na dawnym znaczeniu Szwecyi zasadzone; lecz bez szczęśliwego widoku.

Rosenadler. — Nie sądź tak porywczo, Mci Professorze! wiadomo Ci bowiem, iż Szwecya jest z Rosyją zprzymierzona, iż Imperator Roslyyjski zagwarantował Pomeranią Szwedzką, i że jest w stanie poprzeć tę gwarancyą. A zatem kiedy Anglija, Rosyja i Szwecya razem się potężą, nie będzie Ci się zdawało wszystko bez związku, za śmiałe i na bobatarskich czasach Szwecyi zasadzone.

Junghans. — Rozumiem; lecz iakież okropne skutki mogą z tego połączenia wynikać? Sprzyjające czasy Gustawowi Adolfowi już minęły. Inne teraz jest położenie rzeczy; kto jest przyjacielem Francyi, może przeszło na przyjaźni dwóch trzecich części Europy polegać; więc wnieś sobie resztę.

Rosenadler. — Wznawiasz wielkie przypomnienia w mej duszy. Szwecya pod wielkim Gustawem Adolfem utworzyła tem Niemcy, czem później były i czem niestety! dotąd w części tylko są. Gustaw przy-

musił zbronią wręku przed bitwą pod Lipskiem 1631 Elektora Brandeburskiego do porciażenia z nim w pole; tak potężną na ow czas była Szwecya! Taż Szwecya zrzędziła potem Westfalski pokoy, przez który wiele Xiążąt przez sekularyzacye zubożonych i powiększonych zostało, a osobliwie Prussy; lecz coż trzymała lub utrzymała Szwecya za te heroiczne usiłowania, za przelaną krew i za wszystkie dobrodzieystwa, które swym stronnikom ziednała? — Nic procz jedney Pomeranii, chociaż prawie z trzeciej części Niemiec zdobyła.

Junghans. — Westfalski pokoy zapewnił w prawdzie na długo szczęście dla Niemiec. Lecz wielu utrzymuje, że gdyby Szwecya nie była się do Niemieckich interesów mieszała, i gdyby Gustaw był w domu pozostał, tak nazwana 30 letnia wojna nie byłaby tak okropną i wkrótceby się była skończyła; że Niemcy bez Westfalskiego pokoju lepiejby były spoione i więcey okazałyby dzielności przeciw nieprzyjacielskiemu napadowi, a zatem byłyby mocniejszy; że religijne mniemania które podzieliły narody na dwie przeciwne sobie strony, może w czasie byłyby się pojednały, i n dały przez to Niemieckiey oyczynie większą jedność i lepiej połączoną siłą; że terazniejszy zdarzenia nie byłyby nastąpiły, i że nakoniec Niemcy mogły grać pierwszą rolę w polityce Europejskiej.

Rosenadler. — Bydź to może teraz prawdą; lecz na ow czas inaczej myślano. Tym czasem dowiedzione jest z dziełow, że Szwecya naywięcey przyłożyła się do reformy, a Prussy naywięcey zyskały. Chcę tu z dobrego piora przytoczyć siłę Szwec-

cyi: — Potężay i śmiały umysł wodza może nawet tchorzow na bohaterow przemienić; lecz Szwedzi nie są ani miękkimi, ani tchorzami, ale wolnemi, mocnemi, wytrzymałemi, mężnemi i przedsiębiorcami mężanmi. Dokazali czynow, którym Niemcy winay swoy polor; położyli w boiu zasługi, którem wdzięczna potomność sprawiedliwość oddaie. Aby tylko Szwedzi mieli świątego i przezornego wodza, zwyciężają zawsze, byle tylko siła nie była znacznie przeciw nim przewyższająca. Mocni na ciele i mężnego umysłu nie łatwo się zmordują, a przyzwyczajeni do przeszłego życia i mało potrzebujący, nie obawiają się ani niedostatku, ani niebezpieczeństwa. — Szwecya wraz z Pomeranią liczy 3 mill. 770,000 mieszkańców. Utrzymaie wraz z milicją 50,000 lądowego woyska, i 18,000 maytkow i morskich żołnierzy. Ma 26 liniowych okrętow, 13 fregat i nadbrzeżną flotę z 300 statkow żelazną. Dochody iey wynoszą tylko 9 mill. ryńskich.

Junghans. — Przebiegnijmy ieszcze raz wypowiedzenie wojny, którego następująca osnowa: "Od pierwszego momentu, kiedy J. K. Mość Szwedzka przystąpił czynnie do koalicji przeciw uzurpacyi Napoleona, zwrócił uwagę swoją na utrzymanie Elektorskich posiadłości Króla Angielskiego na statum lądzie, które Francuzkie woyska opuściły. Chcąc wkroczyć w nie, z mającą pod swoiemmi rozkazami połączoną Szwedzką i Rosyjską armią, pośpieszył Król na wiadomość, że Pruski korpus przeciw temuż krajowi zmierza, dowiedzieć się o zamysłach w tey mierze Króla Jmci Pruskiego i zapytał się w zupełnem zaufaniu, czyli woyska iego taki

sam cel mają, iak połączona armia, to jest powrocenie tego Elektorstwa prawemu posiadaczowi, i chciał się w takowym przy-padku porozumieć z nim względem mających się przedsięwziąć środków. Od tego atoli momentu unikał Król Pruski, w mało przyjaznym sposobie, wszelkiego tłumaczenia się względem tego przedmiotu. Obojętność, którą ten Monarcha późniey okazał względem przystąpienia do sprawy sprzymierzeńcow, musiała koniecznie pomnożyć nieufność Króla Jmci, który acz domyślając się tylko zamysłów dworu Pruskiego względem krajow Króla Jmci W. Brytanii, oświadczył publicznie, iż kraj Lauenburski zostawać ma pod opieką woysk Szwedzkich, poki nie będą zrobione układy względem tego kraju z Królem W. Brytanii, który iedynie iako właściciel miał prawo względem przyszłego iego losu stanowiąc, a zatem wszelkie zasze w tey mierze układy między Francją i Prussami były nieważne. — Tym czasem starał się Król Pruski w odezwie pod d. 27 Stycznia, która późniey ogłoszoną została, zasadzać swoje prawa do osadzenia całego elektorstwa Hanowerskiego właśnie na powyższych układach. Zapewnienia, które dwor Berliński z tego powodu ponowił, że nie przystępuje z inney przyczyny do tego środka, iak dla odwrocenia od tego kraju większych nieszczęść, miały stażyć za podstawę przyszłej iego niepodległości. Lecz ta mowa nie długo trwała; zamiast uważania Hanoweru iako powierzone sobie dobro do powszechnego pokoiu, iak to Król Jmci Pruski początkowo w przywiedzionej wyżej odezwie uroczyście zapewnił, zapowiedziała owszem nowa odezwa, wydana w Berlinie pod d. 1 Kwietnia, osta-

teczne przyłączenie tego kraju do monarchii Pruskiej, który to środek starano się zasadzać na prawie zdobycia i zawartym z Francją układzie. — W takim położeniu rzeczy mniemał Król, wierny obowiązkom swoim względem Króla Jmci W. Brytanii, nie dosyć być przezornym, gdyż szło o opuszczenie Niemieckich królów Sprzymierzeńca, które iakby tylko Szwedzkie woyska opuściły, miały się zaraz dostać pod moc woyska Pruskiego. Przestał wszelako Król Jmci Szwedzki na zaręczeniu krajów z tey strony Elby leżących, i ustępując z Ratzeburga oświadczył: że zostawia w tym Xięstwie korpus Szwedzkiego woyska pod rozkazami Jenerała adjutanta Löwenhielm, że każdy atak przeciw tem woyskom i niepodległości tego kraju uważać będzie iako krok nieprzyjacielski przeciw własnym jego krajom. Oświadczenie to powtórzone kilkokrotnie zostało, a mianowicie w liście Hrabiego Löwenhielm pod d. 13 Kwietnia, Pruskiemu komendantowi w Hanowerze i Marku. Hrabia Löwenhielm wyraźnie w tym liście oświadczył, iż ma wyraźny rozkaz bronienia się przeciw każdemu woysku, któreby uśtowało do kraju Lauenburskiego wkroczyć. Wszelako przestąpił Pruski korpus na d. 23 t. m. przez Marienstädt tę granicę i osadził gwałtownie przemagającą siłą ten kraj pomimo walecznego oporu Szwedów. — W takich okolicznościach przymuszony był Król uważać ten gwałtowny środek z strony Króla Jmci Pruskiego iak krok nieprzyjacielski, i wydał przeto rozkaz, aby wszystkie okręty Pruskie w Szwedzkich portach zostały zatrzymane. Jeżeli J.K.M. znośli długo obelgi dworu Berlińskiego, przeciw sobie i swoim sprzymierzeńcom, tedy

przypisać to jedynie należy ustawicznemu jego życzeniu unikania, poki tylko można, tego wszystkiego, coby dać mogło powód do otwartey nieprzyjaźni. Ścisły związek, który zachodzi między Królem Pruskim i Napoleonem, otwartym nieprzyjacielem trzech sprzymierzonych dworów, i wyłączenie Angielskiego handlu z portów i rzek północnych Niemiec, iako też nieprawne zajęcie Hanoweru, okazały już dostatecznie prawdziwe systema rzeczowego Króla Jmci Pruskiego, a świeży atak wymierzony przeciw Szwedzkim woyskom w Lauenburskim kraju, ostateczną zatwierdził ie pieczęcią. — Niżej podpisany upoważniony od Króla, Pana swego, do traktowania z Ministrami obu sprzymierzonych dworów, którzy są przy J. K. Mei upoważnionemi, musiał z wyraźnego jego rozkazu wyłuszczyć powyższe powody, dla wyjaśnienia Publiczności zachodzących teraz stosunków między dworami Sztokolskim i Berlińskim.

W Stralsundzie d. 27 Kwietnia 1806.

Hrabia Fersen, W. Marszałek Król: Szwedzkiego.

Filip Kasper Junghans, profesor medycyny w Halli i dozorca botanicznego ogrodu, urodził się d. 11 Października 1738 w Römbild, a umarł d. 15 Maia 1779 w Halli.

Karol Albrecht Rosenadler, prezydent i kawaler orderu północney gwiazdy, był jednym z najgorliwszych Szwedów o nauki. Żył oszczędnie i wszystkie swoje pieniądze łożył na zapomóżenie akademii, szkół gównych i gimnazyow! Za życia jego zbogaczone zostały zbiorami monety, Xiążek i t. d. Od wielu lat utracił był wzrok, ale dla literatury nie przestał być czynnym; trzymał sobie dwóch czytelników. Zasłużony ten mąż dożył 83 lat i umarł w Sztokolmie d. 30 Grudnia 1799.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W NIEDZIELĘ DNIA 8. CZERWCA 1806.

Z Berlina d. 24. Maia.

Z Greifswald przybył tu znou przez Pasewalk list od Króla Jmć Szwedzkiego. Gabinetowy Minister Hrabia Haugwitz udał się z tego powodu do Króla Jmć do Charlottenburga.

Oprocz wydanego rozkazu bycia w gotowości do drogi, nie odebrała tuteysza załoga żadnych dalszych rozkazow.

Na przypadek jeżeliby nasze woyska czynnie działały na granicach Pomeranii, przeznaczoną ma sobie Xzć Ludwik Ferdynand kommandę w tem woysku.

Wczoray obchodzone były imieniny Xcia Ferdynanda, iedynego ieszcze żyjącego brata Fryderyka wielkiego. Królestwo Jchmość i cała familiia królestwa złożyli temu słarcowi swe życzenia. Król Jmć dał z powodu tey uroczystości wielki obiad w Charlottenburgu. Dziś podobnymże sposobem obchodzone były urodziny Xzay Ludwiki Ferdynandy Radziwiłłowy.

Z nadesłanych rapportow pokaznie się, iż w Pruskich państwach zaszczipiono od roku 1802 do 1805 170,118 dzieciom krowią ospe.

Z Düsseldorfu d. 20. Maia.

Wkrotce oczekuiemy tu naszego Xcia

na powrot z Paryża, i to zaspokoia nas względem rozgłoszoney zamiany tego Xięstwa za inne kraie.

Doktor Gall ma tu do 40 słuchaczow swey nauki o czasce.

Z Wetzlaru d. 20. Maia.

W czasie bawienia Xcia Isenburckiego w Awenionie, zawiaduje rżdem w Ofleubachu tajny Radca Goldner.

Prawo samowładności 3 dwerow Bawarskiego, Wirtemberskiego i Badeńskiego będzie znacznie rozciągnione.

Z Augszpurga d. 18. Maia.

Podług prywatnego listu z Braunau pod d. 15 t. m. Jenerał Andreoffy, przeieżdżając przez to miasto, dał rozkaz załodze, aby była w pogotowiu do drogi. Widać także wiele poruszeń w woysku Francuzkim, znajdującym się w Bawaryi, co wszystko każe wierzyć, iż woyska te wkrotce przez Szwabię poydą na powrot do Francyi. Powrot jeńcow Austyackich trwa ciągle (choć iak powiadano został wstrzymany): przybywaią oni z Francyi do Niemiec w oddziałach po 200 ludzi.

Z Ratysbony d. 19. Maia

Wiadomość o ustąpieniu Rossyanow

odnegi Kattaro doniesioną tu została urzędow-
nie. Mowią, że wczoraj twierdza Braunau
oddaną została Austryakom; lecz to jeszcze
potwierdzenia potrzebuje.

Jenerał Andreossy powracając z Wiednia
do Francyi, miał się z Monachium znou do
Wiednia wrocić.

Jenerał Davoust, brat marszałka tego us-
zwiska, przyjechał tu onegdaj.

Negocyacye pokoju między Francyą i
Anglią uważane są jako zupełnie zerwane.
Mewią, iż Anglii nie chce żadnym sposobem
odłączyć Rosyi od negocyacyi pokoju, a tem
muiej słuchać o zmniejszeniu marynarki.

Z Nancy d. 13. Maia.

Spodziewamy się tu dzisiaj 950 dragonow
z 4go regimentu; a d. 18 przybędzie ich ie-
szcze 750, tudzież regimenta 3ci, 5ty, 11ty,
13ty i 22gi powroczą do Francyi od wielkiego
woyska. — Wyszedł stąd ostatni inż oddział
jeńców Austryackich ku Strazburgowi będą-

cych w naszym departamencie.

Z Hamburga d. 20 Maia.

Zdaie się, że uzbraiania Szwedzkie nie
czynią wielkiego wrażenia na granicy Pome-
ranii Pruskiej. Słychać, iż woysko Pruskie
chce czekać na rozpoczęcie nieprzyacielskich
krokow ze strony Szwedzkiej.

Porty Emden i Lubeka są otwarte dla
okrętow Angielskich, które tam zawiać i stam-
tąd wypływać mogą.

Z Liwornu d. 28. Kwietnia.

Zuayduie się tu Królowa Etruska zsy-
nem od 25 t. m. Dają codziennie dla niey
bale, oświecają miasto, &c. Nawzajem zaś
taż Królowa kazała rozdać pomiędzy ubo-
gich 10,000 bochenkow chleba, okupiła uwię-
zionych za długi, i 40 panienek wyposażyła.

Handel nasz nie doznał jeszcze żadney
przeszkody i zapewne nie dozna.

Anglicy i Rosyjanie dodają żywności
Gaecie.

D O N I E S I E N I A.

Magistrat C. K. Lublina niniejszym publicznyu Edyktem wszystkim i każdemu w szcze-
gólności do wiadomości podaie, iż na żądanie Adama Kozłowskiego licytacyi kamienicy w
połowie spaloney tu w Lublinie pod Nrm 82 stojący, w wiedney połowie Adama Kozłowskie-
go, w drugiey zaś rowney sukcesorow małoletnich własney, podług dzieła detrachcyi przez
każdego poprzedniczo lub w czasie licytacyi w Registraturze przeyrzec się mogącego do Zł.
ryń. 1136 kr. 15 urzędownie oszacowaney, d. 16 Czerwca 1806 o godzinie 10 z rana w
mieyscu Magistratu Lubelsk. odprawiać się będzie, gdzie więcey ofiarujący stosownie do u-
stawy sądowey §. 436. długi na teyże kamienicy zabezpieczone w szacunku ceny ofiarowa-
ney na siebie przyjąc obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowionym arzece-
niem się długu zapłacenia przyjąc wzbraniłi się, dla tego wszyscy na pomienioney kamieni-
cy hypotekowani wierzyciele, natenże termin, ażeby szczególnego przypozwu nieoczekiwali,
podług nadwornego rozporządzenia pod d. 22 Sierpnia 1797 niniejszym Edyktem wzywają
się, gdyż przeciwnie, krórzyby na pomienionym terminie nie stanęli, ani przeciwko kupują-
cemu albo tę kamienicę przeymującemu, ani do tey kamienicy żadnego prawa mieć nie będą,
lecz swoiey należności z przedarzy, albo z innego dłużnika majątku poszukiwać mają.

Dan w Lublinie dnia 9 Maia 1806 roku.

J. Poll.

Lewandowski.

Krepiski.

Z Rady Senatu Magistratu C. K. Miasta Lublina.

Swiderski.

Kajetan Franciszek Kalsztajn, którego mieysce przebywania wiadomym nie jest, uwi-
domia się niniejszym Edyktem, iż do sukcesyi po zmarley tu w Radzymiu matce swoiey

Annie z Kellerow z pierwszego Kalszteynowey, z drugiego małżeństwa Hanzowey w Dominikałney Radzyńskiej Jurysdykcyi zgłosić się i wylegitymować się jest obowiązany.
Datt. w Radzynie dnia 18 Maja 1806.

Luc. Latuszewski Justic.

Na dniu 17 Juny t. r. będą oprócz innych duchownych Prebend, także i Plebania Staboboszewa na rok jeden zaarędowna. Pretium fiskalne jest 957 Zł. ryń. Chcąc mający zakoutraktowacia, mają się na wspomnianym dniu, w Urzędzie Cyrkularnym Krakowskim znaydowacia. W Krakowie d. 2 Juny 1806.

Na ulicy Sławkowskiej pod Nrem 405 w kamienicy narożney, znajdzie się do najęcia na rok cały lub dłużej, całe pierwsze piętro z kuchnią, stajnią, piwnicą, szpiechlerzem i wszelkiemi potrzebnymi wygodami. Zyczący sobie, ma się udać do Rudolfa Koch mieszkającego na ulicy Grodzkiej pod Nrem 27, gdzie potrzebne odbierze uwiadomienie.

Na mocy wysokiego gubernialnego rozporządzenia dnia 9 Maja r. b. Nrem 16981 ninieydzem do publiczney podaia się wiadomości, iż do podawania na zawakowaną funkcyą Prezesa przy Krakowskim magistracie zroczną pensyą 1500 zł. ryń. nowy konkurs aż do 15 Lipca r. b. wyznaczony został, zaczym wszyscy kompetenci, którzy przepisane do takowey funkcyi przynioty posiadają, swoje prozby z przyłączeniem potrzebnymi zaświadczeniami względem stosownych umieiętaosci tak w politycznym iako i prawnym obiekcie, tudzież wiadomości nowego kryminalnego Kodeksu, niemniay także wiary godnemi dowodami swey dobrej moralności i innemi allegatami albo oryginałach, albo w autentycznych kopiach w przeznaczonym czasie prosto do Wysokiego Gubernium tym pewniay podawac mają, gdy po upłynionym terminie na żadną takową prozbę wzgląd niiany więcey nie będzie, i każda nie wczasie Supplika, szczególnie bez skutku nazad odesłaną zostanie.

Gollmayer, V. P.

Kannamiller.

Z Magistratu Miasła C. K. Stołecznego Krakowa 27 Maja 1806.

Grofs.

Magistrat Miasła C. K. Stołecznego Krakowa ninieyszym Edyktem wiadomo czyni, iż na żądanie opiekunow małoletnich po Piotrze Tullius pozostatych, to jest Tekli Tullius i Floryana Habel, dom zmarłego Piotra Tullius własny pod Nrm. 531 na ulicy Floryańskiej stojący Zł. ryń 13.594 kr. 57½ oszacowany d. 23 Czerwca r. b. o godzinie 3 po południa tu w Sądzie przez publiczną licytacyą podług następujących warunkow sprzedany będzie.

1) Aby każdy chęć kupna mający totą część summy szacunkowey iako zakład przed licytacyą złożył, zaś

2) Kupiciel resztę wylicytowaney summy w przeciągu 14 dni po ukończoney licytacyi do depozytu sądowego złożył, gdyż inaczey na jego koszta nowa licytacya byłaby wyznaczona. — Wszyscy przeto chęć kupna mający na wyznaczonym miaycu i czasie znaydowacia się mają. — Wierzyciele zaś wszyscy prawo zastawu nań mający napominają się, aby nieoczekując osobnych przyozwań praw swoich pilnowali i pretensye swoje do protokulu w czasie licytacyi wnieśli, inaczey na tychże żaden wzgląd do podziału wylicytowaney summy miayny na potem nie będzie.

Gollmayer.

Krzyszczanowski.

Kozłowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasła Stołecznego Krakowa

Dnia 28 Maja 1806.

Plinta.

Przez Sąd Jurysdykcyi miejscowey Jaśnie Oświeconego Xcia Adama Czartoryskiego, Radmarszałka C. K. woysk Austryackich &c. Cyrkulu Lubelskiego, C. K. Gallicyi zacho-

dniey dóbr Końskowoli dziedzica. W porządku zaczętych pertraktacyi substancyi, po bezpotomnie i bez testamentu zmarłych, w przypadku niewiadomych miysca i nazwiska sukcesorow, jako to: po Bartłomieju Morozie, w wieku około lat 26 życia, w obowiazkach pisarza Dominikałnego w Samokłękach, przy ostatniej swey służbie w roku 1802 dnia 16 Lutego zmarłym, którego substancya wynosi zł. pol. 161 gr. 7.

Po Józefie Rozińskim, czasem Rogozińskim nazywającym się, około lat życia swego 48 w Końskowoli we dworze za farmana służącym, dnia 29 Junii 1805 roku, nagle zmarłym, którego substancya windykacyi potrzebuująca, do zł. pol. 598 wynosic zdaie się.

Po Marcynie Zwoniarskim, w wieku około lat 45 życia za stangreta we dworze Góry, do Puław należącym służąc, dnia 6 Kwietnia r. b. zmarłym, którego substancya do zł. pol. 900 wynosic zdaie się, jednak windykacyi w Części większey potrzebuująca.

Takowych więc w powszechności mieć prawo do sukcesylii rozumiejących, ninieyszem na ten skutek uwiadomia się, aby w przeciągu sześciu miesięcy, zgłoszenie się po sukcesylii właściwą czynili, gdyż inaczey po upłynionym terminie, przeciw postanowionych kuratorow osobno maffom przeznaczonych, jako to: Morozawskiej i Rozińskiego, Urodzonemu Jakubowi Wakulewiczowi, Zwoniarskiego, JP. Władystawowi, Nasterowiczowi, co z prawa wypadac będzie, czyniono i rozporządzonym bydźby musiało.

W Końskowoli dnia 13 Maja 1806 roku.

K. Oleszczyński Just.

*Z Sądu Jurysdykcyi Dominikałney Końskowolskiej.
Haszewski.*

Ignacy Hollenburg, Kupiec galanterycznych towarow z Wiednia. Ma honor Prześwieconey i Wysokiey Publiczności ninieyszem doniesie^{nie} uczynić, iż on nowemi gatunkami nayprzedniejszych galanterycznych towarow, między któremi się piękne nowomodne stołowe zegary, blattowane lichtarze i inne gatunki wspomnionych towarow znaydują, za patrzonym zosłał. Także przyymuje na zamianę inne towary; przyobiecucie za naystusznieyszą cenę zgodzić się, i uprasza o łaskawe go odwiedzenie. W czasie terażnieyszego Jarmarku ma swoy kram sub Nro. 44 pod znakiem strzelca.

Ponieważ dzierzawca wsi Wilkowa w Cyrkule Krakowskim leżacey, od ostatniej w Krakowie przez publiczną licytacyą otrzymaney dzierzawy odstąpił, zatym nowa licytacya na dzień 17 Czerwca r. b. która w kancelaryi Cyrkularney Krakowskiej o godzinie 9 z rana trzymana będzie, wypisuje się. W Promniku d. 27 Maja 1806.

Jozef Widmann Prefekt.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, ninieyszym Edyktem wiadomo czyni, że na proźbę Jakoba Zycińskiego i imieniem małoletnich kamienice pod Nrm. 109 i 110 na Kaźmierzu stojące, za summę 23,189 Zł. ryń. 45 kr. d. 5 Maja r. b. sądownie oszacowane przez publiczną licytacyą d. 26 Czerwca r. b. o godzinie 3 po południu tu w Sądzie sprzedane będą pod następującemi warunkami.

- 1) Aby każdy chęć kupna mający 10 część ceny szacunkowey jako wadium złożył.
- 2) Aby kupiciel cenę wylicytowaną w przeciągu 14 dni do depozytu sądowego złożył, bo inaczey nie złożywszy tey na jego kusza nowa licytacya przedsięwziętą będzie. — Wszyscy zatym chęć kupna mający w wspomnionym dniu i miyscu stawic się mają — Na ostatek wszyscy wierzyciele prawo nań zastawu mający napominają się, aby nie czekając osobnych przypozwań, prawa swoje i pretensye do Protokołu w czasie licytacyi tym pewniey zadyktowali, bo inaczey co do podziału summy wylicytowanej żaden wzgląd na nich wniay nie będzie.

*Gollmayer.
Kozłowski.
Hohn.*

*Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 16. Maja 1806.*

W. Michalski.

(Przy dzisieyszey Gazecie znayduie się drugi Dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 3. Czerwca i 806.

DONIESIENIA.

Na dniu 17 Junij r. b. odprawiać się będzie powtorna licytacya następujących Plebanii i dziesięcin na rok 1806.

1.	Plebania Proszowice	Pretium fisci	615	Ryń.
2.	detto	Stomniki z Prebendą	743	—
3.	detto	Gołaczowy	1000	—
4.	detto	Gołcza	460	—
5.	detto	Siemiechowice	}	Pretium fisci przy licytacyi oznajmione będzie.
6.	detto	Bydlin		
7.	detto	Xiąż wielki		
8.	detto	Poborowice		
9.	Dom pod Nrm. 604	w Krakowie	193	Ryń.
10.	— — —	248 zaiezdny na Wesoly	256	—
		Oba do Prałactwa Panny Maryi.		
		<i>Dziesięciny następujące.</i>		
11.	z Masłomiącej	chłopska	30	—
12.	z Buku dworska i	chłopska	262	— 30 kr.
13.	z Proszowic		385	— — —
14.	z Lgoty	chłopska	54	— — —
15.	z Woytowstwa	Chetm	11	— — —
16.	z Zelkowa	chłopska	47	— — —
17.	z Wierzchowia		12	— 30 —
18.	z Wielkiej wsi		95	— — —
19.	z Białego Kościoła		35	— — —
20.	z Głogowian		200	— — —
21.	z Bronzyc nad Nidą		190	— — —
22.	z Krzeszowic	chłopska	45	— — —
23.	z Stupowa	detto	50	— — —
24.	z Kempisii	detto	2	— 40 —
25.	Dziesięciny do Plebanii	Siemiechowice.		
26.	detto	detto	detto	Bydlin.
27.	detto	detto	detto	Xiąż wielki.
28.	detto	detto	detto	Poborowice.

Licytanci mają się na terminie wyżej powiedzianym rano o godzinie 9 w Urzędzie Cyrkularnym Krakowskim zjawiać. W Krakowie d. 22 Maja 1806.

Przez Sąd Magistratu Miasta Ces. oraz C. K. Cyrkularnego Radomia, wiadomo się czyni, że na instancją Domicelli z Ryńkowskich Sawickiey prawem przekonywającej, końcem Licytacji kamienicy Nro 55 wraz z placem na którym stoi, tudzież zabudowania drewnianego teyże kamienicy przyległego, naostatek ogrodu w mieście Radomiu położonych Stanisława Dudzińskiego prawem przekonałego własnych, stosownie do aktu detaxacyi zł. pol. 15 959 gr. 22½ oszacowanych, podług zaś rezolucyi Sądu tego do zł. pol. 12,500 zmniejszonych, na satysfakcyę summy zł. pol. 2000 z prowizyami i expensą prawną sentencyami pierwszej i drugiey instancyi przysadzonych sporządzona, termin 3 i d. 23 Czerwca r. b. o godzinie 9 ranney na Ratuszu w Radomiu jest oznaczony. Takowe zatem dobra nieruchome, to jest: kamienica Nro 55 w rynku, wraz z placem na którym stoi, zabudowanie drewniane i ogrod w mieście Radomiu położone podług następujących warunkow sprzedane zostaną. a) Ze w chęci liytowania będący, nim licytacya przedsięwzięta zostanie totą część szacunku zmniejszonego, to jest zł. pol. 1250 na Vadium złoży, b) także zł. pol. 2000 z prowizyami i expensą prawną Domicelli z Ryńkowskich Sawickiey w przeciągu dni 14 po licytacji zapłaci, inaczej Vadium utraci, i na jego koszt inna licytacya oznaczona będzie, c) rownież stosownie do §. 436 ustawy sądowey, długi wszelkie na teyże kamienicy z placem zabudowaniu i ogrodzie hypotekowane, do zapłacenia w powyżey oznaczonym terminie dni 14 na siebie wnieść. d) Z resztę ofiarowanego od więcey dającego szacunku prawem przekonałemu Dudzińskiemu powroci, dla czego niemniej wszyscy kredytorowie na rzedzonym nieruchomym majątku Stanisława Dudzińskiego długi hypotekowane mający, na tymże terminie stawić się mają, inaczej ci, którzy się na oznaczonym dniu licytacji nie stawia, ani przeciw nabywcy, ani do majątku, że więcey żadnego mieć prawa nie będą, ale swoiey satysfakcyi albo z szacunku licytacji resztującego, albo na innym Dudzińskiego majątku szukać powinni niech wiedzą. Działo się w Radomiu d. 22 Maja 1806.

Antoni Sojecki.

Teodor Kudelski.

Z Rad Sądu Magistratualnego Miasta C. K. Cyrkularnego Radomia.

Daniel Raciborski.

A Jurisdictione Dominicali Andreoviensi presenti edicto omnibus quorum id interest notum redditur: a iudicio concessunesse, ut Creditorum concursus in omnia bona seu Massam post Dnum Joannem Jedlicka Professore Scholarum Normalium hie Andreoviae in Circolo Cracoviansi demortuum, in mobilibus relictam, aperiatur; unusquisque igitur qui ab hac obierata Massa repetendi quidquam jus sibi esse crediderit, edicto hoc citatur, ut petitionem suam iusta actione contra Curatorem ad lites concursus Antonium Golański usque ad diem 3 Julij a. c. 1806 in hujati Dominicali Jurisdictione exhibeat, non solum veritatem seu liquidationem petitionis, sed & jus quo huic vel illi Creditorum Classi accenseri pretendit, comprobet, quo die ad edendum praesinito lapso, nemo amplius audiendus, iique qui petitiones suas ad diem praesinitum ediderint, ab universis oberatu Massae bonis, quae sunt in hujatis Jurisdictionis perypetia, omnes excludendi nec audiendi sunt, nulla habita ratione juris repetendae compensationis aut proprii ex alio concursus boni vindicandi, aut pignoris ita ut creditores si si quid ipsi forte assu concursus deberent, neglecto jure eo compensationis Domini, aut pignoris, quo a liquin gauderent, ad assem concursus persolvere teneantur. — Postremo Creditoribus omnibus oberata Massae Jedlickovianae presentis edicto notum redditur, quod ad eligendum Curatorem assis & Deputatores, & propter exiguitatem Massae ad tentandam compositionem dicitur dies 4 Julij a. c. hora 9 matutina quo die Creditores huc comparere & praescripta Codicis Judicarij observare tenentur.

Datum in Jurisdictione Dominicali Andreoviensi die 20 Maji 1806.

Josephus Jaronski Juxdex.

Magistrat miasta Stoł Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż na 4.

anie C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego, dom z ogrodem na przedmieściu Piaski pod Nr. 12 stojący prawem emphyteutycznym do dnia 24 Czerwca roku 1826 do małoletnich sukcesorów zmarłego Kaspra Męciszewskiego należący, i do summy 2343 zł. rym. sądownie dnia 16 Listopada 1825 oszacowany przez publiczną licytacją dnia 28 Czerwca r. b. o godzinie 3 po południu 3 Lipca r. b. 7 Sierpnia r. b. tu w sądzie sprzedany będzie podług następujących warunków.

1) Każdy chcący kupić mający, całą część summy szarunkowej przed licytacją złożyć ma.
 2) Summe wylicytowaną w 14 dniach rachując od dnia przedsięwziętej licytacji w gótownie do depozytu wysokich sądów szlacheckich kupiciel złożyć ma, albo takoważ na pewnych dobrach ziemskich za opłaceniem legalney prowizyi umieścić, i w tymże terminie • tym wylegitymować się powinien tym pewney, gdyż inaczej ziego niebezpieczeństwem i kosztem nowa licytacja przedsięwzięta byłaby, zaś.

3) Po dopełnieniu tych warunków i otrzymaniu dekretu dziedzictwa, possessya domu i ogrodu kupicielowi; oddana zostanie, prawa i obligacje w kontraktach i akcie detaxacji umieszczone do tegoż domu ścigające się samemu kupicielowi stażyć mają, i temu przynależą, które kontrakty w registraturze każdemu wolno jest przyrzec.

4) Nakoniec kupiciel kosztu na uprawę i zasiew ogrodu w tym roku poniesione, od opiekuna wyłkwiłowane, i przez C. K. sądy szlacheckie Krakowskie mające być przyznane, w 14 dniach po odbrany possessyi powrócić będzie powinien.

Wszyscy przeżo chcący kupienia mający, w oznaczonym miejscu, i czasie znajdować się mają. Nakoniec zaś wierzyciele wszyscy prawo zażądania na mający naponinają się, aby nie oczekując osobnych przypozwań, prawa swoje lub pretensye do protokołu w czasie licytacji wnieśli, gdyż inaczej żaden wzgląd na tychże potem miany nie będzie.

Gott aver.
 Królunowski.
 Kozłowski.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.
 Dnia 28. Maja 1806.
 Pinta.

Na dniu 15tym Lipca r. b. będą na tey tu niżej wyrażoney specyfikacyi, znajdujące się mieyskie Realności, i dochody każde na mieyscu, naywięcey dającym na ieden rok to jest od 1wszego Novemb. 1806 aż do ostatniego Octobra 1807 publicznie zaarendowane.

Chęć mający zaarendowania mają się na wyżey wyrażonym dniu, z rana o godzinie 9tey na mieyscu tych realności znajdować, i 10 proc. wadium ze sobą, przynieść.

Specyfikacya.

- (Propinacya piwa, wodki i miodu wyszynk.
- (Pastwiska i Łąka.
- 1. Stomniki (Jarmaczne i brukowe.
- (Ratusz z pomieszkaniem i szynkownią.
- (Dochod z wina.
- 2. Skata (Propinacya wodki, piwa, i miodu wyszynk.
- (Jarmaczne pieniądze.
- 3. Zarnowice (Propinacya piwa, wodki i miodu z dochodem.
- Starostwo (Dochod z wina.
- (Łąki Obryce i Pazanice w Prusiech.
- (Pastwiska Zatoki i Staszycy.
- (Pastwiska pod małemi Łanami w Prusiech.
- 4. Mierchów (Ogrodowy grunt, i mieyski grunt.
- 5. Brzesko nowe (Dwa Pastwiska Błonie i Lewartów.

Juryzdykcyja Dominikała Lubartowska w Galicyi zachodniej w Cykule Lubelskim, wszyskich komu o tym wiedzieć należy niniejszym uwiolomia publicznym Edyktem, aby is-
 kie tylko mieć mogą pretensye do Dawida Trachtenberg w Lubartowie pod Nrem 533 mies-

kaiącego, w jakim bądź prawie gruntaiące się na dniu 20tym Sierpnia 1806 niezwołozziel o-
znaymili, w przeciwnym razie od znayduiącego się, lub wzrastaiącego majątku (któryby mo-
że przez zgłaszaiących się w czasie wierzyteli rozebrany zostaił) nie zważaiąc na prawo
własności, prawo zapisu bezpieczenistwa lub prawo nadgrody, choćby te im w masie służyć
mogły wyłączeni, i do oddania tego coby oni masie winni byli znaglonei zostanę. — Dla
czego do otworzonego konkursu przez Dawida Trachtenberg każdy w wyznaczonei czasie
zgłosić się ma.

Z Juryzdykoyi Dominikalney Lubartowskiej dnia 13. Maja 1806 roku.

Ig. Kobylanski Jzst.

Juryzdykoya Dominikalna Lubartowska w Galicyi zachodniej w Cyrkule Lubelskim,
wszystkim komu o tym wiedzieć należy niniejszymi uwiadomia publicznym Edyktem, aby
jakie tylko mieć mogą pretensye do Berka Liebraich w Lubartowie pod Nram 37 iako też
Szymcha Stern także w Lubartowie pod Nram 24 mieszkaiących kupcow kompaniecznych, w
jakim bądź prawie gruntaiące się na dniu 22 Sierpnia 1806 nie zwołozziel o-
znaymili, w przeciwnym razie od znayduiącego się, lub wzrastaiącego majątku (któryby mo-
że przez zgłaszaiących się w czasie wierzyteli rozebrany zostaił) nie zważaiąc na prawo
własności, prawo zapisu bezpieczenistwa lub prawo nadgrody, choćby te im w masie służyć
mogły, wyłączeni, i do oddania tego coby oni masie winni byli znaglonei zostanę. — Dla
czego do otworzonego konkursu przez Berka Liebraich, i Szymcha Stern kupcow wspolnych, każdy w wy-
znaczonei czasie zgłosić się ma.

Z Juryzdykoyi Dominikalney Lubartowskiej d. 15 Maja 1806.

Ig. Kobylanski Jzst.

C. i C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wszystkim, którzy o tym
wiedzieć należy, wiadomo czynią, że dobra Rykoszyn w Cyrkule Kieleckim leżące podług
inventarza w summie 90 000 zł. pol. czyli 22,500 zł. ryń. tudzież dobra Wrzosy, Jabłonna
i Zerdz w Cyrkule Radomskim leżące podług inventarza w kwocie 133,688 zł. pol. czyli
33,422 zł. ryń. otaxowane dnia 25 Czerwca r. b. naywięcey daiącemu na lat 3 w dzierżawę
puszczone będą, pod warunkami następującymi.

1) Ażeby każdy dzierżawic sobie życzący dziesiątą część ceny fiskalney, czyli pro-
wentu rocznego, który w dobrach Rykoszynie w kwocie 4333 zł. pol. 10 gr. czyli 1083 zł.
ryń. 20 kr. w dobrach zaś Wrzosie, Jabłonna i Zerdzi w kwocie 7200 zł. pol. czyli 1800
zł. ryń. ustanawia się, dla bezpieczenistwa licytacyi przed iey rozpoczęciem złożyli, a zaś
dzierżawę obeymuiący, albo zaraz po ukończonei licytacyi, albo przynajmniej w przeciagu
dni 14 po odbytei licytacyi cały czynsz dzierżawny trzechletni, iaki z licytacyi wypadnie,
do depozytu wniost.

2) Po wnieieniu do depozytu czynszu trzechletniego, dzierżawcy intromissya do posse-
slyi będzie pozwolona, i dobra za spisaniem na gruncie przez komornika inventarza oddane
zostanę, które w tym stanie, w jakim odbierze, oddać będzie obowiązany. Jeżeliby dzier-
żawca po skończonei trzechleciu więcey zasiewow zostawił, iak odebrał; tedy nie tylko ziar-
no czyli wysiewy podług naybliźszego miasta foraliow, ale i praca łozona onemuż przez
prowent biorącego z dóbr Rykoszyna i Jabłonna Kajetana Branwickiego własnych, i właścici-
ela dóbr Wrzosy i Zerdzi Mikołaija Branwickiego nadgrodzone zostanę.

3) Kto przez licytacya dzierżawę zostanie, obowiązany będzie wszystkie podatki pu-
bliczne z wias ego sam ponosić bez naziei edyzkania onychże, wyiawszy furazę woysko-
we, które dziedzic i prowent pobieraiący po skończonei trzechleciu ofiaruje się wynagro-
dzie podług foraliow miasta Kiele co do dóbr Rykoszyna, a zaś podług foraliow miasta Ra-
domia co do dóbr Wrzosy, Jabłonna i Zerdzi, a to podług foraliow ewego czasu w którym
furaz woyskowy byđz odstawnionym okaże. W Krakowie d. 19 Maja 1806.

Jozef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

Marx.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.
Pauminger.